APLAUZE ȘI FLORI PENTRU OLIMPICII NOȘTRI!

OLIMPIADA DIN MEXIC A DEPĂȘIT CELE MAI OPTIMISTE AȘTEPTĂRI

(Urmare din pag. 1)

dele, se vede bine, s-au pregătit cu minuțiozitate, în dorința fierbinte de a organiza pînă la ultimul amănunt întrecerile sportive, ca și celelalte manifestații, de a ne face să ne simțim aproape ca la noi acasă. Le adresez, și pe această cale, călduroase și sincere mulțumiri din partea delegației olimpice a României socialiste.

— Desigur, nu este momentul și nici locul de a vă solicita o analiză a comportării sportivilor noștri la J. O. Am dori să ne exprimăți, însă, în cîteva cuvinte, părerea de ansamblu asupra evoluției lotului român.

— După cum se știe, am luat startul la 9 ramuri sportive, dintre care la 7 cu obiectivul clasării între primele 10 locuri; la ciclism și înot participarea fiind mai mult simbolică. La 6 dintre aceste sporturi au fost obținute medalii; 26,55 la sută din totalul competitorilor români înapoindu-se acasă cu astfel de trofee, iar 53 dintre ei înscriindu-și numele în palmaresul primilor 10 sportivi din lume. 15 medalii realizate și punctajul de 100,5 — cele mai mari cifre de pînă acum — ne dau dreptul să considerăm în ansamblu, ca reușită participarea noastră la Olimpiada mexicană. Este, desigur, meritul sportivilor, al antrenorilor, al tuturor celor care, într-un fel sau altul, au contribuit la acest succes. Tuturor le mulțumim și le adresez urări de sănătate, de prosperitate în munca profesională și de pe terenurile de sport.

— Dacă se poate, v-am ruga cîteva sublinieri...

— ...Mi-e destul de greu să discern pe loc. Totuși, Viorica, Lia, Ileana Silai, o fată cu o ambiție extraordinară (ce bine ar fi să aibă și fotbaliștii noștri o ambiție asemănătoare!), jenată în două rînduri de adversare în drumul spre linia de sosire: Marcel Roșca, un exemplu de stăpînire de sine în momentele cheie ale concursului de pistol viteză (mă refer în special la barajul pentru locul doi); Ionel Drîmbă, calm, lucid, tenace și exploziv în situații hotărîtoare; Ion Baciu care a susținut nu mai puțin de 8 partide foarte grele în decurs de 4 zile, fără a fi pierdut vreuna; Patzaichin și Covaliov, prin dîrzenia cu care și-au apărat șansele de a obține aurul la canoe, ca și alții, alcătuiesc un catalog de nota 10.

Și o evidențiere, suplimentară, pentru contribuția fetelor, decisivă la recolta noastră olimpică.

— Această recoltă putea fi și mai bogată?

— O spun cu toată convingerea, da! Iată, de pildă, cazul floretiștilor care au pierdut, la limită, șansa de a evolua măcar în finala probei, ca să nu spun mai mult. În semifinale, în meciul cu echipa sovietică, formația noastră conducea cu 8—5. La scorul de 4—4, în asaltul cu Sisikin, lui Haukler i-a scăpat floreta din mînă și a pierdut. Au urmat asalturile lui Țiu și Mureșan, din care echipa noastră avea nevoie pentru calificarea în finală nici măcar de o victorie, ci doar de... 5 tușe. Ei bine, spre regretul nostru și al lor, desigur, floretiștii nu le-au putut realiza. Un alt argument: Nicolae Rotaru. El a pierdut, la „gabarit", o medalie. Nicolae Neguț, la lupte greco-romane, a fost și el aproape de aur. În meciul susținut cu Lothar Metz, trei din cei patru arbitri au dictat avertismentul descalificator pentru adversarul său. Fără această unică excepție, curioasă de altfel, l-am fi văzut și pe Neguț campion. Așa, el a trebuit să se mulțumească cu locul 4. Sau poate i-ați urmărit și dv. prin intermediul televiziunii pe cei patru de la caiac, întrecuți chiar pe linia de sosire, după ce conduseseră aproape toată cursa! Exemple s-ar mai putea da, cu Constantin Ciucă la box, învins de arbitri în partida cu Olech, dar nu vreau să fie considerate ca scuze. Știm că în sport asemenea situații au existat și vor exista. Pentru a învinge trebuie să dispui nu numai de o pregătire tehnică superioară, dar și să fii și stăpîn pe nervi, să demonstrezi o rezistență deosebită.

În această privință vreau să mai evidențiez pe Ion Monea, pe Ion Covaci, care s-a bătut „ca un leu", pe Antoniu Vasile.

Avem sportivi valoroși, plini de talent. Din păcate, însă, numărul lor nu este încă cel dorit, cel solicitat de anvergura întrecerilor internaționale din zilele noastre. De aceea, va trebui să depunem eforturi și mai mari pentru a pregăti încă de pe acum participarea sportivilor români la ediția jubiliară a Jocurilor Olimpice, care, vă dați seama, este și firesc, va întrece memorabilele Jocuri din Mexic.

În încheiere, țin să mulțumesc, în numele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, tuturor celor care au contribuit la prezentarea promptă, competentă a manifestațiilor sportive din capitala Olimpiadei a XIX-a, și în mod special colectivului redacțional al ziarului Sportul. Vreau să mulțumesc, de asemenea, echipajelor avionului TAROM pentru grija și siguranța cu care a dirijat nava, pe un traseu deosebit, de „maraton aerian", ca și numeroșilor iubitori ai sportului, a căror prezență pe aeroportul Băneasa și manifestație spontană de dragoste ne-au emoționat profund.

Un „trio" de aur: Viorica Viscopoleanu, Iolanda Balaș (venită în întîmpinarea olimpicilor la aeroport) și Lia Manoliu.

ATLETELE NOASTRE AU FOST EXTRAORDINARE

Viorica Viscopoleanu coboară sprintenă scara avionului. La jumătatea drumului, dînd cu ochii de mulțimea care aclamă, o podidește plînsul și se oprește. Nici Lia Manoliu, aflată alături, nu e mai... vitează. Lacrimile curg șiroaie și pe fața ei.

Lîngă scară, marea noastră campioană Iolanda Balaș-Söter, este vădit emoționată. Printre lacrimi de bucurie, Ioli mărturisește: **„Retrăiesc parcă primirea entuziastă care mi s-a făcut și mie cu ani în urmă. Mă bucur din suflet pentru succesul prietenelor și colegelor mele de stadion. Sînt fericită că atletismul feminin românesc a devenit o constantă majoră, o prezență și o mîndrie la J.O. Trebuie să menținem sus steagul victoriei!"**

Campioana săritoarelor în lungime abia se mai vede de sub buchetele de flori: **„Nici nu mi-aș fi putut închipui vreodată că pot primi atîtea gingașe atenții"**... Și, izbucnind din nou în plîns, la pieptul Iolandei, Viorica ne mai face o mărturisire paradoxală. **„Încerc acum mai multe emoții decît în ziua de 14 octombrie, la finala de pe stadionul olimpic!"**

Înconjurată de familie, Lia Manoliu își îmbrățișează mama cu multă efuziune: **„A fost greu, neînchipuit de greu, aproape că nici nu-mi vine să cred. De n-ar fi medalia aceasta de aur și ramura de măslin, de n-ar fi puzderia de scrisori pe care le-am primit acolo, mai-mai, aș crede că totul e un vis. Așa însă..."**

— Dacă ai ști, Lia mamă, ce noapte am avut pînă am aflat rezultatul tău. Nici după aceea n-am avut liniște!

Gheorghe Zîmbreșteanu, antrenorul federal la atletism, apărat de un... uriaș sombrero, nu știe cui să-i răspundă, fiului său Cătălin (învoit special de la grădiniță pentru a fi prezent la sosire), soției care a venit cu toată clasa la care este dirigintă, sau nenumăraților iubitori ai atletismului care-l felicită, **„Româncuțele noastre au fost extraordinare, într-o Olimpiadă extraordinară!"**

L-am lăsat la urmă pe Ion Söter, taciturn recunoscut, pe care-l incomodează, de obicei, manifestările exuberante prilejuite chiar de marile victorii. **„Sînt bucuros de succesul repurtat de întreaga delegație, dar în special de cei ai atletelor. Ștafeta medaliilor continuă și cred că nu este un simplu joc al hazardului!"**

Floreta de aur se destăinuie

Campionul olimpic la floretă coboară printre primii din avion. Iată-l răspunzînd cu căldură felicitărilor. Sînt colegii de club, de la Steaua, mulți prieteni. Pare puțin obosit.

Îl rugăm să ne împărtășească primele impresii. Ezită. Nu știe cum să înceapă. Încercăm să-l ajutăm:

— De pildă, spune-ne două vorbe despre turneul final la individual...

— *A fost mai ușor decît etapele intermediare. Eram ferm convins că dacă ajung în finală, nu mai pierd titlul. Mi-am propus de la primul asalt să... nu mă mai joc, să fiu serios. Era prea mare miza pentru a risca. De aceea am tras prudent cînd a fost cazul, m-am retras tactic cînd lupta de pe planșă împunea acest lucru. Magnan, care nu era obișnuit cu acest mod al meu de a aborda asalturile, a rămas total descumpănit. Și, la fel, Revenu și Kamuti.*

— Ai avut în vreun moment senzația că te îndepărtezi de țel?

— *Nu, în nici o clipă. Nici chiar atunci cînd, față în față cu Revenu, îmi jucam ultima șansă. Am avut necontenit inițiativa, am fost mai calm decît adversarul meu, mai lucid și mai tenace. V-aș ruga să-mi iertați lipsa de modestie...*

★

O felicităm pe *Maria Vicol*. Este puțin stînjenită.

— *S-ar fi putut mai mult decît o medalie de bronz...*

— ???

— *Nu-i suficient, însă, să vrei să cîștigi. Meciul nostru cu floretistele Ungariei, o adevărată finală olimpică, a stat prea mult la discreția arbitrului, polonezul Pawlas. Altfel, în condițiile unui arbitraj obiectiv...*

După 12 ani!

Nedespărțiți, ca și în barcă, cei doi consăteni ai vestitei așezări pescărești Mila 23, Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov luntresc cu greu, împreună, prin apele umflate ale entuziasmului. Lipsiți de pagaie, parcă sînt dezorientați. Ne folosim de un ostrov al liniștei pentru a scoate și de la acești proaspeți campioni ai Olimpiadei cîte o declarație.

Patzaichin, mezinul laureaților noștri, este atît de sfios că aproape nici nu realizează marea sa performanță, la capătul unui singur an de activitate competițională: *„După dușul rece de la canoe simplu, m-am ambiționat și am tras din răsputeri, cu Serghei, să nu facem Delta de rușine. Am pornit-o primii și tot așa am terminat-o!"*

Covaliov, un sportiv mai rodat cu succesele (e doar campion mondial la Grünau): *„Am plecat tare, așa cum se cerea, am menținut strocul ridicat și am știut să depășim momentul oarecum critic de la 750 m, cînd canoiștii maghiari Petrikovics și Wichman ne-au atacat cu hotărîre. Eu eram odihnit. Mai tînărul meu tovarăș de barcă venea obosit, după o decepție. Cum aveam să cucerim aurul olimpic, atît de mult dorit? După primele lovituri mi-am dat seama să Ivan este refăcut și că nu putem pierde medalia. Bravo lui!"*

În preajma canoei campioane, „aurul" de la Melbourne, *Simion Ismailciuc* se destăinuie: *„Mă bucură sincer că s-a reînnodat șirul succeselor la canoe, început în urmă cu 12 ani în Australia. Rotman, Alexe și cu mine nu mai sîntem singuri!"*

Aș fi luptat în finală cu toată dîrzenia

Ne facem loc cu greu pînă la scara avionului, printre sutele de prieteni, rude și... buchete de flori. Linca este la scara avionului și prima

Lui Ion Monea Olimpiada mexicană i-a lăsat vizibile urme... Ele se vor șterge însă repede, de neuitat rămînînd doar satisfacția cuceririi medaliei de argint.

sa grijă a fost aceea de a se uita atent la bandajul alb, care acoperă o bună parte din figura cunoscutului nostru pugilist. Îl smulgem pentru cîteva momente pe Ion Monea, și-i luăm un scurt interviu: **„Am suferit accidentul în meciul cu polonezul Dragan. Directa sa de dreapta, plasată în ultima repriză, mi-a fracturat osul nazal. Dar, și el și-a rupt metacarpienele. A doua zi am făcut radiografia. Fractură sau numai fisură? Din nefericire a fost fractură, așa că am fost transportat la spital și operat. Intervenția chirurgicală m-a făcut să... transpir mult. Dacă aș fi fost valid, aș fi luptat cu toată dîrzenia în finală, știind că era ultima mea participare la J.O. Probabil, ca urmare a acestui accident voi abandona boxul".**

PROMISIUNI

Mariana Baciu și micuțul Cristinel își fac cu greu loc prin mulțime.

— *Mă bucur mult pentru Ionel*, ne-a spus emoționată fosta jucătoare de tenis de masă, Mariana Jandrescu, *și sper că la München va reuși să cîștige primul loc.*

Iată-l, însă, și pe Ion Baciu

— *Văzusem prețioasele trofee cucerite de ceilalți sportivi români și noi, luptătorii, încheiam competiția. Toate privirile, deci, se îndreptau spre noi. Și, o dată cu ele, și speranța de a îmbogăți tezaurul delegației. Trebuia să-mi apăr prestigiul cucerit la „mondiale" și nu-mi puteam permite decît acțiuni calculate pînă în cele mai mici amănunte. Pe lîngă aceasta, i-am întîlnit pe cei mai redutabili adversari chiar din primele tururi. Dacă în semifinale, în meciul cu fostul campion mondial, Ianoș Varga (Ungaria) îmi stăteau în spate mai puține puncte „rele", întram la risc și sînt sigur că-l învingeam. Așa însă, cu un bagaj nedorit de 5,5 puncte, îndrăzneala exagerată mi-ar fi periclitat medalia de argint pe care, oricum, o aveam asigurată.*

Masivul Nicolae Martinescu cu mersu-i puțin legănat, ne-a spus că în finala cu Radev a fost prins într-o centurare laterală și pentru că nu a trecut cu „pod", arbitrul din centrul saltelei a fluierat tușul. „Or, — a încheiat Martinescu — *după cum se știe, noul regulament prevede că acest procedeu se execută într-un timp controlat...*"

Cel de-al treilea medaliat la lupte, Simion Popescu, a avut la categoria sa nu mai puțin de 23 de concurenți, dintre care 11 erau de aceeași valoare. *„Meciul cu japonezul Hideo Fujimoto* — spunea S. Popescu — *l-am pierdut în ultimele 3 secunde și astfel am fost nevoit să mă mulțumesc cu medalia de bronz. E vina mea, și acum nu mai pot schimba nimic. În viitor, însă..."*

Primul care l-a felicitat pe Ion Baciu și i-a oferit flori a fost Cristinel, băiețelul său. Bucuria a fost, deci, deplină.

Radiogramă: „BRAVO ROMÂNIA!"

În iureșul bucuriei generale, cîțiva oameni s-au strecurat în liniște din avion spre clădirea aerogării. Nu i-a așteptat nimeni, nu li s-au oferit flori, nu li s-a strîns mîna, deși o meritau. Cei 15 oameni care au scăpat atenției generale sînt membrii echipajului, piloții, naviganții și stewardesele care le-au asigurat olimpicilor noștri o călătorie plăcută de la Accapulco pînă acasă. Au scăpat atenției generale este un fel de a spune, pentru că unul dintre reporterii noștri i-a abordat cu tradiționalul:

— Bun sosit!

— *Bine v-am găsit!* ne-a răspuns comandantul aeronavei, *TITI ENE*.

— Sîntem pregătiți să notăm, pentru cititorii noștri, impresiile dv. din această călătorie peste Atlantic.

— *Ne-a făcut o deosebită plăcere să fim primii dintre cei de-acasă care-i felicită pe olimpici pentru excelentele lor rezultate. Am făcut-o alaltăieri la Accapulco. Sînt fete și băieți deosebit de simpatici, oameni cu un farmec aparte. În timpul celor 20 de ore de zbor efectiv, în care am parcurs aproape 15 000 km, au constituit o societate veselă, exuberantă. Au cîntat, au rîs și, firește, au comentat întrecerile care abia se terminaseră la Ciudad de Mexico. I-am auzit vorbind despre cei dragi de-acasă, despre dorul care li se cuibărise în inimă, despre nerăbdarea cu care așteptau să le comunic că am trecut frontiera și am ajuns deasupra pămîntului românesc.*

— Cum a fost, în general, zborul?

— *Bun, chiar foarte bun. Doar ieri noapte, cînd traversam Atlanticul, am întîmpinat o furtună. Aeronava s-a comportat însă admirabil și pasagerii n-au avut emoții...*

— **Fără îndoială că aeronava singură n-a putut să învingă vitregia vremii. Avem convingerea că măiestria echipajului a fost cea care a avut primul cuvînt de spus.** (Comandantul a zîmbit și, cu modestia care-i caracterizează pe acești și ai văzduhului, a trecut peste observația mea). Care a fost itinerarul?

— *La ducere: București — Londra — Gander — Detroit — Accapulco, iar la întoarcere Accapulco — Detroit — Montreal — Gander — Londra — București. AM AVUT ȘI BUCURIA SĂ RECEPȚIONĂM RADIOGRAME, TRANSMISE DE STAȚIILE DIN DIFERITE PUNCTE ALE ITINERARULUI SAU DE AVIOANELE AFLATE ÎN ZBOR ÎN APROPIEREA NOASTRĂ, CU MESAJE DE FELICITARE: „BRAVO ROMÂNIA!", „FELICITĂRI OLIMPICILOR ROMÂNI!"*

I-am solicitat milionarului (comandantul a parcurs pînă acum 3 500 000 km cu aeronavele TAROM-ului) să ne prezinte echipajul.

— *M-au însoțit Vasile Dogaru, A. Cristian și V. Ionescu — comandanți, Gh. Tulbure și T. Paradescu — navigatori, Gh. Nica și T. Podoleanu — mecanici navigatori, V. Hlușcu și A. Paul — radiotelegrafiști de bord, N. Ghegeliu, Alina Kraus, D. Totilcă, V. Bazan și Ludmila Ogrinjeanu — însoțitori de bord.*

Reportaj realizat de: **Romeo Vilara, Hristache Naum, Neagoe Mardan, Tiberiu Stama, Romeo Călărășanu și Costin Chiriac.**

Fotografii de: **Aurel Neagu, Theodor Roibu și Vasile Bageac.**

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

LA CIUDAD DE MEXICO A VENIT RÎNDUL AUTOMOBILIȘTILOR

CIUDAD DE MEXICO 31 (Agerpres). — Competiția automobilistică „Marele premiu al Mexicului", ultima probă din cadrul campionatului mondial (formula 1), se va desfășura duminică pe circuitul de la Magdalena Mixhuca. La startul acestui concurs hotărîtor vor fi prezenți principalii pretendenți la titlu: englezii Graham Hill, Jacky Stewart și neozeelandezul Denis Hulme.

CAMPIONI OLIMPICI DE NATAȚIE INVITAȚI LA MARSILIA

PARIS 31 (Agerpres). Uniunea de natație din Marsilia a anunțat organizarea unui mare concurs internațional de înot ce urmează să se desfășoare în luna decembrie la Marsilia.

Printre cei invitați să ia startul se numără australianul Mike Wenden (campion olimpic și recordman mondial la 100 m liber) și americanii Douglas Roussell (campion olimpic la 100 m fluture) și Michael Burton (campion olimpic la 400 m liber). În fruntea listei invitatelor se află multipla campioană și recordmană Debbie Meyer.

FINLANDA—CANADA 3-2, LA HOCHEI

HELSINKI 31 (Agerpres). La Tampere s-a desfășurat întîlnirea internațională amicală de hochei pe gheață dintre selecționatele Finlandei și Canadei. După un joc echilibrat victoria a revenit gazdelor cu scorul de 3—2 (1—1, 1—0, 1—1). Golurile învingătorilor au fost înscrise de Oksanen, Peltonen și Matti. Pentru oaspeți au marcat Heindl și McMillan.

„Cupa Europei" la atletism la Stockholm în 1970

Federația internațională de atletism a anunțat că ediția din anul 1970 a „Cupei Europei" pe echipe va avea loc în Suedia, la Stockholm.

Merckx amînă tentativa...

Ciclistul belgian Eddy Merckx a anunțat că nu va face anul acesta tentativa de a corecta recordul mondial al orei deținut de danezul Ritter. Merckx a declarat că va încerca doborîrea recordului, anul viitor, pe velodromul din Ciudad de Mexico.

A XVIII-a Olimpiadă de șah

ECHIPELE FRUNTAȘE OBȚIN NOI VICTORII

LUGANO, 31. — Echipa României vădește o sensibilă scădere de potențial, în turneul final al Olimpiadei. A treia sa înfrîngere consecutivă a fost consemnată pe fișele rundei a 6-a, șahiștii români fiind întrecuți, la limită de cei ai Ungariei: 1 1/2—2 1/2. După trei remize, la primele mese, partida decisivă a fost pierdută de Drimer în fața maestrului internațional Csom (actualul campion maghiar, în absența lui Portisch). La întrerupere, Csom păstra un pion în plus, în finalul de turnuri, ceea ce a pecetluit soarta luptei. Partidele Szabo — Gheorghiu, Ciocîltea — Lengyel și Barcza — Ghițescu s-au încheiat toate înainte de 30 de mutări, certificîndu-se egalitatea prezentă pe tablă.

Șahiștii sovietici, fruntași ai clasamentului, au obținut un avans substanțial în primele partide încheiate din confruntarea cu echipa S.U.A. Petrosian l-a învins pe Reshevsky, Smislov pe D. Byrne, în timp ce Spasski făcea remiză cu Evans. Continuă partida Gheller — Benko. Scor: U.R.S.S. — S.U.A. 2 1/2—1/2 (1).

O victorie la scor a înscris și a doua clasată, echipa Iugoslaviei, învingătoare cu 4—0 în fața Filipinelor. La prima înfrîngere se află formația Bulgariei, învinsă cu 2 1/2-1 1/2 de către Argentina. Bulgarii au făcut remize la primele trei mese (Bobotov — Najdorf, Panno — Tringov, Pîdevski — Sanguinetti), pierzînd la ultima, unde Radulov a fost întrecut de Rossetto.

În revenire de formă, Cehoslovacia s-a distanțat cu 3—1 în fața Danemarcei (Larsen a fost din nou învins, de Hort). Tot cu 3—1, Polonia — revelația incontestabilă a finalei — termină învingătoare în meciul cu Canada.

O singură întîlnire s-a încheiat egal: R.F.G. — R.D.G. 2—2. De asemenea, Portisch a cîștigat ultima întreruptă, cu Hort, a meciului Ungaria — Cehoslovacia din runda precedentă, egalînd scorul 2—2.

În clasament, după 6 runde, s-a creat o distanță între primele două clasate și restul echipelor fruntașe: U.R.S.S. 18 1/2 (1) p, Iugoslavia 17 p, Argentina și Polonia 13 1/2 p, Bulgaria și R.F.G. 13 p, S.U.A. 12 1/2 (1) p, Ungaria 12 1/2 p. Echipa României totalizează 10 1/2 p.

În al doilea turneu final (pentru locurile 15—28), conduce Olanda cu 16 1/2 p, urmată de Anglia 15 (1) p, Elveția 14 1/2 p, Austria 14 (2) p, Spania și Finlanda 14 p etc.

Fotbal pe glob

BRAZILIA — REPREZENTATIVA LUMII

La 6 noiembrie, la Rio de Janeiro va avea loc meciul internațional de fotbal dintre echipa Braziliei și o reprezentativă a lumii. Din echipa oaspete va face parte numai un jucător englez: George Best.

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI

În turul II (prima manșă) a Cupei orașelor tîrguri s-au înregistrat următoarele rezultate: Glasgow Rangers—Dundalk 6—1 (2—1): Sporting Lisabona —Newcastle United 1—1 (0—1): Vittoria Setubal—Olympique Lyon 5—0 (2—0). În turul II (a II-a manșă): Real Saragossa—Aberdeen 3—0 (2—0). În tur, 2—1 pentru Saragossa. DWS Amsterdam—Chelsea 0—0. (În tur tot 0—0). DWS Amsterdam s-a calificat prin tragere la sorți pentru turul III.

POLONIA — IRLANDA 1—0

La Chorzow, în meci amical, reprezentativa Poloniei a dispus de selecționata Irlandei cu 1—0 (0—0) prin golul înscris de Lubanski.

telex

ÎN CADRUL CAMPIONATULUI de hochei pe gheață al U.R.S.S. s-au disputat două întîlniri: la Sverdlovsk, Avtomobilist — Dinamo Moscova 3—3 (2—0, 1—2, 0—1); la Celiabinsk, Traktor a obținut o surprinzătoare victorie asupra echipei ȚSKA Moscova cu 5—1 (2—1, 1—0, 2—0).

■

LA BUDAPESTA s-a desfășurat un turneu internațional de judo. Iată cîștigătorii: categ. 63 kg: Bechenbech (Dynamo Berlin); categ. 70 kg: Hetger (Dynamo Berlin); categ. 80 kg: Ipacs (Ungaria); categ. 93 kg: Kristof (Ungaria).

■

ÎN TURNEUL internațional de tenis de la Aberavon (Țara Galilor) s-a înregistrat o mare surpriză: cunoscutul jucător olandez Tom Okker a fost eliminat în sferturi de finală cu 6—3, 7—9, 12—14 de tînărul englez Gerald Battrick. Alte rezultate: Kukal (Cehoslovacia) — Sangster (Anglia) 11—9, 7—9, 6—1; Davidson (Australia) — Holecek (Cehoslovacia) 13—11, 2—3 (abandon).

radio

În proba de simplu feminin (sferturi de finală), australianca Margaret Court a dispus cu 6—2, 6—0 de R. Lloyo (Anglia), iar Patty Walkden (R.S.A.) a întrecut-o cu 6—3, 6—4 pe C. Molesworth (Anglia).

■

ECHIPA DYNAMO TIRANA are cele mai mari șanse de a cuceri în acest an campionatul masculin de volei al Albaniei. În ultimul meci disputat, Dynamo Tirana a învins cu 3—0 formația Scanderbeg și continuă să se afle neînvinsă în fruntea clasamentului.

În campionatul feminin, conduce echipa „17 Nendori".

telefon

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368